

Αριθμός 19

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

(Ιωάνν. ιζ' 1-13)

20 Μαΐου 2018

"Υμείς έστε τό φῶς τοῦ κόσμου"

Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, Χριστιανοί μου, τρεῖς φορές τόν χρόνο, προβάλλει στοὺς πιστοὺς της, τοὺς Ἁγίους Πατέρες τῆς πρώτης, τετάρτης καὶ εβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας, «αστέρες πολὺφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος», ἔχουν μία ἀνεξάντλητη πνευματικὴ ὁμορφιὰ καὶ μυστικὴ γοητεία. Κι αὐτὸ, γιατί ὄχι μόνο ἔζησαν, ἀλλὰ καὶ φώτισαν τὴν ἀνθρωπότητα, μὲ τὸν λόγο καὶ τὸν τρόπο ζωῆς τους, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. Ἔτσι, ἔγιναν καὶ οἱ ἴδιοι Φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ, ὅπως μᾶς ἀναφέρει ὁ Ευαγγελιστὴς Ματθαῖος στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, οἱ γνήσιοι μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ γίνονται τὸ Φῶς τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀληθινὰ πιστῶν χριστιανῶν στὸν κόσμο εἶναι νὰ δώσουν μία μαρτυρία

στὸν σύγχρονο κόσμο. Τὴν μαρτυρία τῆς πίστεώς τους, μέσα ἀπὸ τὴν ζωὴ τους. «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου», λέει ὁ Κύριος. Ὅμως, εἴμαστε τὸ φῶς, πού θὰ φωτίσει τοὺς ἄλλους; Ἡ, ἔχουμε ἀρχίσει νὰ χάνουμε τὴ φωτιστικὴ μας δύναμη;

Γιὰ νὰ εἴμαστε, γιὰ τοὺς ἄλλους φῶς, πρέπει νὰ ἔχουμε συνδεθεῖ μὲ τὸ «Φῶς τῆς ζωῆς» καὶ νὰ παραμένουμε στενά συνδεμένοι μαζί Του. Νὰ εἴμαστε ἄνθρωποι φωτισμένοι. Νὰ γνωρίζουμε τὴν Ἀλήθεια καὶ νὰ τὴν μετουσιώνουμε στὴν καθημερινή μας ζωὴ, στὸ σπίτι, στὴ δουλειά, στὴν κοινωνία. Σὲ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς του, μὲ τὸν τρόπο, πού συμπεριφέρεται ὁ πιστός, ἀποδεικνύει, ὅτι ἔχει τὸ Φῶς τῆς ζωῆς. Ὁ ἀληθινὰ χριστιανὸς ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ζεῖ. Κι ὁ τρόπος αὐτὸς δὲν εἶναι γήινος, δὲν εἶναι χωματένιος ἀλλὰ οὐράνιος, μὲ προσανατολισμὸ στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Δυστυχῶς, ὅμως, συχνὰ συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Πολλοὶ, ἐνῶ ἰσχυρίζονται, ὅτι ἀκολουθοῦν τὸν Χριστό, ἐν τούτοις, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τους, φανερῶνει τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο.

Στὴν πρώτη δυσκολία, πού συναντοῦν, ἀπελπίζονται, χάνουν τὴ λογικὴ τους, βυθίζονται στὴν ὀλιγοπιστία. Ζοῦν «ὡς ἐλπίδα μὴ ἔχοντες...». Καὶ ἡ ἀναστάτωση αὐτὴ μεταδίδεται καὶ στὸν στενὸ ὀικογενειακὸ κύκλο. Διότι αὐτὸς, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ δείχνει ἀνοχή, μακροθυμία, συγχωρητικότητα, δημιουργεῖ σκηνές, μὲ τὴν παραμικρὴ αἰτία καὶ ἀναστατώνει τοὺς πάντες γύρω του. Καὶ ὁ καθένας, στὸν χῶρο, πού ζεῖ καὶ ἐργάζεται, ἐνῶ ἰσχυρίζεται, γιὰ τὸ ὅτι εἶναι πιστὸς χριστιανός, δὲν μεταφέρει τὴν ἰδιότητα αὐτὴ. Ἀκούει τὸ ἱερό Εὐαγγέλιο στὴν Ἐκκλησία καὶ θὰ περίμενε κανεὶς νὰ εἶναι ἐλικρινής, δίκαιος, νὰ ἔχει ἀγάπη, ἀντίθετα, ὅμως, γιὰ τὸ προσωπικὸ του συμφέρον, καταπατεῖ τὴν δικαιοσύνη, περιφρονεῖ τὴν ἐλικρίνεια, αἰσθάνεται καὶ συμπεριφέρεται μὲ μίσος καὶ ἐχθρότητα.

Καὶ ὅλα αὐτὰ, ὄχι ἀπὸ ἀδυναμία, ὡς πτώση, ἀλλὰ μὲ τάση συμβιβασμοῦ στὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου. Εἴμαστε τὰ δέντρα, πού ἔχουν ὠραῖα καὶ δροσερὰ φύλλα, χωρὶς ὅμως καρπούς.

Ἔτσι, ἐφαρμόζεται καὶ στὴν ἐποχὴ μας, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ». Δίνουμε τὸ δικαίωμα στοὺς ἄλλους νὰ ποῦν, ὅτι εἴμαστε χριστιανοὶ μόνο στὸν τύπο καὶ στὸ ὄνομα καὶ, ὅτι αὐτὴ μας ἡ ἰδιότητα, δὲν ἔχει καμία ἐπίδραση στὴ ζωὴ μας. Σκανδαλίζουμε, ὅταν μὲ τὰ χεῖλη διακηρύττουμε, ὅτι εἴμαστε πιστοὶ, μὲ τὰ ἔργα μας ὅμως καταπατοῦμε τὶς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου.

Βέβαια, πολλοί, χωρίς λόγο ή θέλοντας να δικαιολογήσουν τη δική τους ζωή, εκστομίζουν άδικες κατηγορίες έναντι των πιστών. Βρίσκουν πράγματα έποισιώδη και τὰ έξογκώνουν. Δέν πρόκειται όμως έδω γι' αυτούς, που δέν στηρίζονται πουθενά. Μιλᾶμε, γιὰ εκείνες τις περιπτώσεις, που έμεϊς δίδουμε ἀληθινές ἀφορμές, γιὰ να κατηγορηθεϊ ο Χριστός και η πίστη μας. Αυτές τις περιπτώσεις, που δημιουργούν ἀναστάτωση στις ψυχές εκείνες, που δέν έχουν ἀκόμα συνδεθεϊ με την πηγή τῆς Ἀλήθειας, τόν Ιησοῦ Χριστό.

Ὡστόσο, όμως, η ἀποστολή μας στην κοινωνία δέν μπορεί να σταματήσει. «Υμεϊς έστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου», επαναλαμβάνει και σήμερα ο Κύριος. Και σήμερα πρέπει «φωτισθῆναι και εἶτα φωτίσαι». Γιὰ να πιστέψουν και να γνωρίσουν οι ἄνθρωποι τῆς έποχῆς μας, την πίστη και την πραγματικῆ Ἀλήθεια τοῦ χριστιανισμοῦ, πρέπει να δοῦν ζωντανὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Ευαγγελίου και ὄχι μόνο θεωρητικά. Η πίστη, μᾶς κάνει χριστιανούς. Η ζωή, μᾶς ἀποδεικνύει χριστιανούς.

Χριστιανοί μου,

Ἄν θέλουμε οι γύρω μας να γνωρίσουν, τι μπορεί να κάνει γι' αυτούς ο Χριστός μας, πρέπει να τους επιτρέψουμε να δοῦν τί έκανε ο Χριστός σε μᾶς, στον καθένα μας. Να δοῦν, ὅτι ἀγωνιζόμαστε, καθημερινά, να ζήσουμε, με συνέπεια, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, με ἀγνότητα, με τιμιότητα, με δικαιοσύνη. Να είμαστε ἄνθρωποι χωρίς μνησικακία, χωρίς φθόνο, μέσα σ' ένα κόσμο, που βασανίζεται ἀπὸ τὸν φθόνο, τὴ ζήλεια, τὴν μνησικακία. Να ζοῦμε χωρίς εκδικητικότητα, χωρίς ἀντιπάθειες, χωρίς καταλαλιές, σε ένα κόσμο, που εἶναι ὑποδουλωμένος σ' αυτές και σε πολλές ἄλλες κακίες.

Μία τέτοια προβολή τῆς πίστες μας, θα πείσει πολλούς ἀπογοητευμένους συνανθρώπους μας, πῶς, τελικά, οι χριστιανοί ζοῦν μέσα στο Φῶς τοῦ Χριστοῦ μας και δέν έχουν συμμαχήσει με τις δυνάμεις τοῦ σκοτους και τῆς φθορᾶς. Πῶς, στις κρίσιμες ὥρες, ὅπως αυτές, που διερχόμαστε, υψώνουν τὴν σημαία τῆς ἀλήθειας και τῆς δικαιοσύνης. Κι αὐτὸ εἶναι, πραγματικά, κάτι πολὺ σημαντικό, γιὰ τὴν τόσο γκρίζα και «πεζῆ» έποχή μας. **Ἀμήν.**